

GOD HEEFT

EEN VOORZIENE WEG

Goedenavond vrienden. Het is een groot voorrecht om hier vanavond in dit auditorium te zijn om aan Gods kinderen te bedienen, aan de zieken en de aangevochtenen, en aan de ongeredden te bedienen, naar de weg van redding. En het spijt ons dat dit onze laatste avond moet zijn in deze speciale campagne, serie van deze diensten, maar we willen zeker ieder van u bedanken voor uw geweldige samenwerking, voor alles wat u voor ons hebt gedaan, ons uw geloof te geven en uw . . . alles wat u hebt gedaan. We waarderen het vanuit het diepste van ons hart. Alleen de Eeuwigheid zal vertellen hoe we dat waarderen.

² En we willen onze broeder Cauble bedanken dat hij ons hier in de stad gesponsord heeft; en voor de fijne samenwerking die we hebben gehad met hem en zijn kerk, en zijn mensen. En we danken u allen die uit verschillende plaatsen zijn gekomen, uit Indiana en omgeving, de staten eromheen. Er werd daar niet eens reclame voor gemaakt. Ik neem aan dat u het gewoon via de post hebt ontvangen op de een of andere manier, dat het hier zou zijn. Want we weten dat we niet veel plaats zouden hebben in die kerk. En we dachten dat als het te erg zou worden dat we dan misschien een avond of twee in het auditorium konden vinden.

³ Nu, we zijn de mensen dankbaar die ons dit auditorium vanavond lieten hebben, want we waarderen dat, dat ze deze plaats opengesteld hebben voor deze diensten op deze zondagavond, voor de glorie van onze Heer Jezus Christus. We danken Hem.

⁴ En nu, toen ik zojuist binnenkwam, mijn broer en Billy en een paar anderen die daarbuiten stonden vertelden me dat er voldoende, genoeg geld was geweest om alle onkosten te betalen. Ze betaalden de huur van de kerk en de krant, en de beheerders van de kerk en de muziek, en alle krantenadvertenties, de radio-uitzending. Alles is betaald tot vanavond. Ik denk dat ze genoeg hadden, dus dat liet het liefdesoffer van de avond vrij voor mij.

⁵ Dat aangaande, ik heb altijd geprobeerd, zoals u weet, een reputatie op het gebied van geld te behouden. Dat doen we niet. En als er niet genoeg is om te voorzien in de zaken, dan haal ik het uit mijn liefdesoffer. En het liefdesoffer, dat zou ik niet eens aannemen als ik geen arme man was die moet leven zoals de rest van ons. Als ik kon werken, en ook nog deze bijeenkomsten in het hele land kon houden, zou ik nooit over een liefdesoffer voor mezelf noemen. Alleen dat de onkosten worden betaald is het

enige wat we nodig hebben. En dat is niet alleen zo in Louisville, maar over de hele wereld. En zolang ik leef en God me zal helpen, zal dat zo blijven. Niet voor het geld; ik ben niet uit op geld. Ik probeer de mensen ertoe te brengen de Heer Jezus Christus te geloven, voor hun redding en voor hun genezing.

⁶ En uw tienden enzovoort die u de afgelopen week hebt ingelegd zijn voor dat doel gebruikt. En op zondagavond gewoonlijk, of op de laatste avond van de bijeenkomst, wat dan ook, of het nu een week of twee weken is, tien dagen of wat dan ook, nemen ze een liefdesoffer voor mij. En als daar iets van zou zijn dat overblijft, zou het rechtstreeks naar buitenlandse zendingen gaan. Misschien zijn mijn secretaris en degenen die voor het geld zorgen enzovoort nu aanwezig, en mijn vrouw en degenen die weten dat dat de waarheid is. En de Almachtige God, die onze Rechter is, weet dat dat waar is. En dus bedanken we u voor alles wat u hebt gedaan.

⁷ Nu, aangezien dit de slotavond is van de dienst, nu vertrekken we morgen naar Shreveport, Louisiana, om daar in het Gemeentelijk Auditorium te beginnen met de diensten; de volgende dienst zal daar beginnen.

⁸ En dan gaan we van daaruit naar Denver, Colorado, waar de Christelijke Zakenlieden van Denver ons daar in een—een campagne sponsoren. En ik geloof dat het de Civic of het City Auditorium dáár is; geen kerken die het sponsoren, alleen de Christelijke Zakenlieden.

⁹ En dan, van daaruit gaan we naar—naar Edmonton, Alberta. En dan van daaruit naar Grande Prairie, Brits-Columbia; Dawson Creek; verder naar boven het Eskimo land in.

¹⁰ En we komen dan weer naar beneden rond, om opnieuw hier in de staten te beginnen rond juni, wat in Des Moines, Iowa zal zijn. En we gaan naar de Methodisten samenkomstterrein in Cedar Lake, in de conventie daar; en dan verder naar de Pacific Noordwesten.

¹¹ En dan van daar naar Durban, Zuid-Afrika. Deze keer is het niet mijn keuze, mijn beslissing. Het is ZO SPREEKT DE HEER. En naar Afrika te gaan; India; Palestina; Luxemburg; Frankfurt, Duitsland; en Londen; en vervolgens naar Parijs; dan terug naar huis.

¹² Dan van daar zouden we rond januari of februari, gaan we naar Nieuw-Zeeland, Australië en naar het oosten.

¹³ En ik verwacht dat er gebeden zullen komen uit Louisville, Kentucky, ter ondersteuning van deze bijeenkomst waar we heen gaan, in het reisschema.

¹⁴ Een dezer keren, als ik over een jaar terugkom, zullen velen die hier vanavond zitten er misschien niet meer zijn, als ik gespaard blijf. In een publiek van deze omvang, o, duizend

mensen of meer of zo, zullen er—zullen er velen van u er niet meer zijn. Dan zal ik u weer ontmoeten, één van deze glorieuze ochtenden, bij de opstanding, wanneer de heiligen (de verlost) weer op aarde worden gebracht voor het grote Millennium. Ik hoop een eindeloze Eeuwigheid met u door te brengen in het Koninkrijk van God, dat ik hier vanavond vertegenwoordig.

15 God zegene u allemaal. En ik wil niemand overslaan. De kleine dames die de muziek spelen en, o, iedereen, God zegene u.

16 Nu, het is mijn lot vanavond om weer een paar ogenblikken te spreken. En ik weet niet hoe laat we het auditorium moeten sluiten. Maar we zullen stipt beginnen, om half negen, misschien een half uur spreken; vervolgens onze gebedsrij beginnen, bidden voor de zieken.

17 En nu u lieve Christelijke mensen hier van Louisville, Kentucky, en Jeffersonville, New Albany. Een van deze dagen wil ik de bijeenkomst landelijk adverteren en hier een beste, grote ouwe tent opzetten die plaats biedt aan enkele duizenden mensen, en een ouderwetse opwekking houden. Dat is wat ik denk dat we nodig hebben in Louisville: een ouderwetse, door God gezonden opwekking. Bidden jullie. Als de Heer die weg op leidt, zal ik komen.

18 Nu, er zijn twee- of drie genezingscampagnes gaande in de stad. Dat is de reden dat we er nooit een landelijke aangelegenheid van hebben gemaakt. We komen gewoon naar de kerk van broeder Cauble, zie. En we zijn hier niet gekomen om concurrenten te zijn van deze andere broeders. We geloven niet in het concurrenten zijn van de religie van Jezus Christus. We zijn samen broeders en werken samen voor alles wat we kunnen voor het welzijn van het Koninkrijk van God, en elke kerk, een ieder.

19 We verschillen misschien een beetje van mening over ideeën, de predikers, maar niet ten opzichte van de mensen. We geloven nog steeds dat het Bloed van Jezus Christus ons reinigt van alle ongerechtigheid. We worden zonen en dochters van God door onze zonden te belijden en dit Bloed te accepteren, ongeacht tot welke kerk u behoort. En we geloven dat met heel ons hart. Mijn diensten zijn altijd interevangelisch, of interkerkelijk, dus we vertrouwen erop dat God u allen zal zegenen.

20 Nu, dat we voornamelijk in een stad of een plaats staan, zijn we hier niet om Goddelijke genezing te vertegenwoordigen. We hebben het niet eens over Goddelijke genezing. We hebben het over Jezus Christus, de Zoon van God. En wanneer u het over Jezus Christus hebt, hebt u het over Goddelijke genezing. Want het zijn de attributen van Zijn dood die ons redding en genezing voor ons lichaam geven.

21 En er is geen—geen kracht in enig mens die een ander mens kan genezen. Genezing werd reeds gekocht op Golgotha. En het enige dat wij kunnen doen is de mens wijzen naar waar

dat eenmalige, algenoegzame offer werd gebracht door Jezus Christus, de Zoon van God. Daarin kunnen we gewoon kijken en leven. God maakte de weg en wij accepteren het.

²² Een prediker zou niemand kunnen redden; hij zou slechts het Evangelie kunnen prediken, als hij gezalfd is met de Heilige Geest, en mensen naar de plaats wijzen waar ze dus gered werden. Ze werden negentienhonderd jaar geleden op Golgotha gered. U moet het nú als uw persoonlijke Redder aanvaarden om voordelen of dividenden te hebben van Zijn dood en te genieten van de eigenschappen waar Hij voor stierf.

²³ Nu, en Goddelijke genezing is hetzelfde. “Hij werd gewond voor onze overtredingen, verbrijzeld voor onze ongerechtigheid, kastijding van onze vrede op Hem, door Zijn striemen werden wij genezen,” allemaal op dezelfde dag door dezelfde Man. Onafscheidelijk, parallel lopend, de ene ten opzichte van de andere; het Bloed dat uit Zijn rug kwam en dat wat uit Zijn wond kwam vermengden zich en liepen van Zijn voeten af. Zie, dat is het. Redding, genezing, vrede, voldoening, vreugde, alles wat we nodig hebben op de aardse reis werd voldaan op Golgotha. En God zal een ieder bedienen die het op die basis zal aanvaarden en het met heel hun hart zal geloven.

²⁴ Nu: “God plaatste in de Gemeente, enkelen als leraren, apostelen, profeten, gaven van genezing,” en, o, verschillende soorten gaven. Hij plaatste dat in de Gemeente “voor de vervolmaking van de Gemeente,” het bijeenbrengen van de Gemeente.

²⁵ En nu zijn er dagen voorbijgegaan sinds de eerste ronde van de apostelen. Ze hadden alle negen gaven in de gemeente werken.

De tweede ronde begonnen ze af te koelen.

De derde ronde waren ze bijna allemaal weg.

Vervolgens ging het uit in de vijftienhonderd jaar van de donkere eeuwen.

Dan kwam de reformatie.

²⁶ Na de reformatie kwam heiliging; na rechtvaardiging kwam John Wesley, die heiliging predikte. Daarbij kwamen Calvijn, Knox en al degenen die kwamen tot in Pinksteren, de Nazareners, dat tijdperk.

²⁷ En nu komen we regelrecht in een ander groot tijdperk terecht, komend voor de Opname van de Gemeente. En hierin leven we in de tijd van het herstel van de gaven. Het bracht veel van hun grote fijne kerken tot struikelen; het stuurde de Nazarener achteruit; het maakte een heleboel Pinksteren tot fanatiekelingen. Maar hoe dan ook, God gaat gewoon door en brengt het Opnamegeloof voor Zijn Gemeente binnen. Dat klopt. Dus vanavond vertegenwoordig ik dat Geloof: “Het Geloof dat

eens aan de heiligen werd overgeleverd,” op de wijze van een Goddelijke gave.

28 En, naar mijn mening: “Gaven en roepingen . . .” Niet mijn mening; maar de Bijbel zegt: “Gaven en roepingen zijn zonder berouw.” U kunt er niets aan doen. U kunt uzelf geen blauwe ogen geven als u bruine ogen hebt. U bent gewoon wat u bent door de genade van God.

29 U kunt niet eens tot God komen zonder dat God u eerst roept. U kunt God niet zoeken zonder dat God u eerst zoekt en u roept. “Niemand kan tot Mij komen, tenzij Mijn Vader hem trekt.” Dus God zoekt. “God heeft in de Gemeente geplaatst . . .”

30 En dan vanaf een klein kind, hier in deze staat Kentucky geboren, komen visioenen tot mij gewoon op dezelfde manier als—als eten of iets anders. Het is gewoon hoe God het wil, zo voorziet Hij erin. Ik doe slechts wat Hij me zegt te doen.

31 Natuurlijk, ik heb veel critici. Ik heb veel mensen die het niet geloven. Wat er ook zou gebeuren, ze zouden het hoe dan ook niet geloven. Ik verwacht dat te hebben. En als ik dat niet had, zou ik ergens naar een altaar gaan en zeggen: “Lieve Heer, wat is er met mij aan de hand?”

32 “Want allen die godzalig leven in Christus Jezus zullen vervolgd worden.” Juist. We moeten het hebben. Dat is waar.

33 Dus Jezus had het. En Hij zei als . . . Toen Hij in Zijn gehoor kon staan en weten wat er met (de mensen) aan de hand was en of ze genezen waren of niet. En ze raakten Hem aan met hun—hun geloof. Toen Hij zich omdraaide en zei: “Wie heeft Mij aangeraakt?” Hij zei: “Uw geloof heeft u gered. Nu is uw bloedvloeïng gestopt. Uw geloof heeft u gezond gemaakt.”

34 Een vrouw kwam eens tot Hem. Of Hij stond waar ze zich bevond; bij het badwater, of de drinkplaats, de bron, de bron van Jakob. En er kwam een vrouw en Hij voerde een paar ogenblikken een gesprek met haar totdat Hij haar moeite vond. Zei: “Ga uw man halen.”

Ze zei: “Ik heb er geen.”

Zei: “Dat is juist. U hebt er vijf.”

35 Hij, toen Hij hier was, wist Hij waar een vis was met een muntstuk in zijn mond. Hij wist waar twee muilezels vast stonden gebonden, waar twee wegen samenkwamen. En Hij wist waar een man een kruik zou dragen. Vele dingen die Hij wist. Hij kende Filippus toen hij tot Hem kwam, dat hij onder een boom had gebeden voordat hij kwam; wist dat hij een goede, rechtvaardige man was.

36 Maar Hij zei in Zijn eigen Woorden: “Ik kan niets uit Mijzelf doen, totdat de Vader Mij toont wat te doen.” Allen die deze Schrift geloven, zeg “Amen.” [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Dat is wat Johannes 5:19.

37 Hij kwam langs een grote menigte, met twee of drieduizend mensen; kreupelen, verdraaiden, lammen, kreupelen, blinden, verdorden; vol liefde en mededogen, liep een ieder voorbij. Genas een man met een of andere kleine ziekte. O, ik weet het niet; voor zover ik weet was hij misschien alleen maar vatbaar voor zware verkoudheid. Hij had het achtendertig jaar. Het zou hem geen kwaad doen, of hem doden; het was achterlijk. En Hij maakte die man gezond en liep weg en liet die menigte daar liggen. En toen Hij dan ondervraagd werd, zei Hij: "Ik kan niets van Mezelf doen, maar wat Ik de Vader zie doen."

38 Nu, soms willen mensen dat Hij daarmee voor clown speelt, toen ze zagen dat Hij die kracht had. Ze vroegen Hem; Herodes zei: "Doe een wonder voor mij. Laat mij U iets zien doen." En hij vroeg Hem om voor zichzelf te spreken. Hij stond als stom voor zijn scheerders, als een schaap stom voor de scheerders.

39 Ze wikkelden één dag een doek om Zijn hoofd, een stel kritische soldaten, en sloegen Hem op het hoofd en zeiden: "Nu als U een profeet bent, als U al deze dingen weet enzovoort, vertel ons dan wie U sloeg. Doe voor ons een wonder."

40 Toen Satan Hem voor het eerst ontmoette, zei Satan: "Nu, als U een wonder voor mij doet, zal ik geloven dat U de Zoon van God bent. Verander deze stenen in brood. Laat me U het zien doen."

Jezus citeerde gewoon de Schrift rechtstreeks aan hem weer terug.

41 En dan, elke keer wilde Satan Hem een wonder zien doen. De mensen die door Satan bezeten zijn, willen Hem zien: "Doe iets voor mij. Laat me U *deze* zien genezen. Laat me een schrammetje op Uw hand zetten; genees het en ik zal U geloven." Daar hebt u het. Dezelfde boze geest, die zei: "Kom nu van het kruis af en we zullen U geloven. Uw handen zijn daar vastgenageld. U roept Elia; laat ons hem U nu zien komen verlossen. Als U zoveel gunst in Hem hebt gevonden, in God, laat ons zien dat Hij U verlost. Kom van het kruis af en we zullen U geloven. Doe een wonder voor ons."

42 Wonderen hebben de ongelovige altijd stomverbaasd. Maar niettemin is onze Hemelse Vader een God die wonderen verricht. Dat is het. Overal waar Hij is geweest, wat Zijn bediening ook is geweest, waar Hij Zijn dienaars heeft gehad, zijn er tekenen, wonderen en mirakelen geweest.

43 Nu, de Here zegene u, terwijl ik hier even een tekst uit de Schrift lees en dan zullen we de dienst ingaan, en dan onmiddellijk naar de genezingsdienst.

44 Nu kijk. Jezus, toen Hij hier op aarde was; Hij zei: "Nu, de dingen die Ik doe, zult u ook doen. Meer dan dit zult u doen, of grotere, want Ik ga tot Mijn Vader. Nu nog een korte tijd," ik citeer Jezus, "nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer, maar u zult Mij zien, want Ik zal met u zijn, zelfs in u,

tot het einde van de wereld.” “Jezus Christus, dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.”

⁴⁵ Hoeveel Christenen hier vanavond geloven met heel uw hart dat Jezus Christus is opgestaan uit de dood en vanavond leeft? Laat ons uw hand zien. Wel, als Hij dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer, zal Hij vanavond in Zijn Gemeente dan niet hetzelfde produceren als wat Hij in Zijn Gemeente deed, toen Hij hier op aarde was in het vlees? Zie? Het is slechts . . . De Heilige Geest is de Geest van Jezus Christus. Hij is hier in een geestelijke vorm, net zo levend als Hij altijd was; hier, en leeft in ons, en voert de dingen uit die Hij deed toen Hij hier op aarde was als een bevestiging van dat Hij bij ons is. “Ik zal bij u zijn, zelfs in u, tot het einde van de wereld.” De Heer zegene u.

Zullen we bidden.

⁴⁶ Hemelse Vader, verkrijg vanavond heerlijkheid, Hemelse Vader, uit onze inspanningen die we tot Uw heerlijkheid proberen voort te brengen. Nu, hier ligt het Woord hier op de kansel opengeslagen. Maar wie kan het begrijpen? Want het is geschreven door inspiratie, beloofd dat “het werd verborgen voor de ogen van de wijzen en verstandigen, en aan kinderkens geopenbaard zou worden die willen leren.” Nu Vader, we bidden dat U ons toestaat onszelf als kinderkens te beschouwen, die niets weten, zodat we enkele dingen kunnen leren door de openbaring door de Heilige Geest. Moge Hij nu het Woord van God nemen en het aan ieder hart geven zoals wij het nodig hebben. Want we vragen het in Zijn Naam. Amen.

In Genesis . . .

⁴⁷ Gewoon een beetje warm hier; ik veronderstel dat het ook daar warm is. Als de beheerders even een beetje lucht willen geven in het gebouw zodat de mensen zich een beetje beter zullen voelen. Ik zie enkelen met een waaier.

⁴⁸ Nu, in Genesis het 22ste hoofdstuk; ik wil uw aandacht vestigen op een paar woorden hier, net bij het sluiten van deze bijeenkomst, van het Evangelie. Ik hou er altijd van iets uit het Woord hier te zeggen of te lezen, want dit Woord zal nooit voorbijgaan. En het is Eeuwig, voor altijd.

⁴⁹ En als ik voor vanavond iets als tekst zou zeggen, wil ik hierover spreken: *God heeft een voorziene weg*. Hij heeft een voorziene weg om tot Hem te naderen. Hij heeft een voorziene weg om te ontsnappen. En hij heeft een voorziene weg voor alles wat wij nodig hebben. Als we alleen die weg kunnen vinden die God heeft voorzien, dan zullen we het zeker krijgen. Als God . . .

⁵⁰ Als dit gebouw hier werd voorzien om er voor te zorgen, om de regen van ons af te houden; zolang we in het gebouw komen dan zijn we uit de regen.

51 Als God een weg voor redding heeft voorzien, kunnen we die voorziene weg vinden, dan kunnen we redding hebben. Als God een weg voor Goddelijke genezing heeft voorzien, dan, kunnen we die vinden, op die weg komen en vinden we Goddelijke genezing. Als Hij vrede heeft voorzien voor de onstabiele, als wij dan op die weg komen en Zijn voorziene weg vinden, kunnen we vrede hebben.

52 Nu, bij het lezen uit het 7de vers van het 22ste hoofdstuk. Merk hier nu op; groot, dramatisch verhaal hier voor ons.

Toen sprak Izak tot Abraham zijn vader en zei: . . . vader, en hij zei: Hier ben ik, mijn zoon. En hij zei: Zie het vuur en het hout; maar waar is het lam voor het brandoffer?

En Abraham zei: Mijn zoon, God zal zichzelf een lam voor het brandoffer voorzien.

53 Moge de Heer zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van dat Woord. Ik zou, als antwoord daarop, ook het 14de vers kunnen lezen.

En Abraham noemde de naam van de plaats: Jehova-jireh; zoals heden ten dage gezegd wordt: Op de berg des HEEREN zal het voorzien worden.

54 *Jehova-jireh* was Gods naam voor verlossing. God, het woord *Jehova-jireh* betekent: "God zal voor zichzelf in een offer voorzien." "God zal een weg banen," anders uitgedrukt. Nu had God zeven samengestelde verlossende namen; *Jehova-jireh*, en *Jehova-manasse*, en *Jehova-rapha* de Genezer, en al deze verschillende samengestelde namen die Hij had van wat Hij was, en die vertegenwoordigden wat Hij voor de mensen was. En dit voorziene offer vanavond, *Jehova-jireh*: "De Heer zal voor zichzelf een lam voorzien."

55 Het grote dramatische verhaal dat voor ons ligt, ter—terwijl we er nu ingaan, moge de Heilige Geest deze volgende paar Woorden nemen en elk hart binden.

56 Dit is nu de laatste avond van de dienst en ik wil dat ieder van u mij uw onverdeelde aandacht geeft, en luister nu aandachtig. We proberen de grootste overwinning van de bijeenkomst te behalen. Dit is de laatste avond. Meestal worden er meer mensen genezen op de laatste avond dan in de rest van de bijeenkomst; de grote verwachting.

57 Satan vecht harder. Alles gaat fout, lijkt het, want Satan probeert die mensen in spanning te houden en alles meer zodat hij ze weg kan houden van deze grote tijd van spanning waar we nu in terecht komen, voor het grote, zoals we zouden zeggen: "Binnengaan voor de slachting nu."

58 Hij is reeds in elkaar geslagen, in de hoek. Hij is ontmaskerd en al zijn gedachten zijn blootgesteld. En mannen

en vrouwen hebben Jezus Christus als hun Redder aanvaard. Mensen met kanker en tumoren en—en alles meer zijn genezen; doktersverklaringen bewijzen dat het de waarheid is.

⁵⁹ Nu, hier zit hier vanavond een groep mensen die onder grote verwachting zit te wachten. En Satan, als hij uw geestesgesteldheid kan onderbreken, dat is alles wat hij hoeft te doen. Maar laten we nu naar binnen gaan voor de grote slachting nu, om Satan en al zijn krachten regelrecht het gebouw uit te drijven zodat God de voorrang kan hebben en elke zieke persoon kan genezen, voor de glorie van God.

⁶⁰ Nu, Abraham, de patriarch kwam uit Sinear, bij de toren van Babel weg. Hij en zijn vader reisden naar de—de vlakten. En Abraham daar, op de leeftijd van ongeveer vijfenzeventig jaar riep God Abraham door uitverkiezing, en stuurde hem uit zijn eigen land en vertelde hem dat hij een kind zou krijgen van zijn vrouw, Sara, die toen vijfenzestig jaar oud was. God beloofde het. Ik wil dat u ziet hoe Gods beloften zo echt zijn voor degenen die het zullen accepteren. En Hij vertelde hem wat Hij zou gaan doen. En hij vertrok, niet wetende waar hij heen ging, maar verbleef in een vreemd land.

⁶¹ God, wanneer Hij mensen roept, vraagt Hij om totale afscheiding, van alle dingen van de wereld; vernietiging van de wereldse dingen. Scheid uzelf af, en God zal u zegenen. “Kom uit hun midden vandaan; wees geen deelgenoten van hun zonden.” “Span uzelf niet in onder ongelovigen, maar span uzelf samen met gelovigen, medeburgers van het Koninkrijk.”

⁶² En Abraham moest zijn vrouw meenemen en het land verlaten. Maar hij geloofde God, door geloof. U kon het niet beredeneren. Het bestaat niet om uit te vinden hoe hij het ooit kon doen. Hoe, deze vrouw, had met haar geleefd sinds ze een jong meisje was; allebei jonge, gezonde mensen al die dagen; tot ze dan veertig, vijftig, zestig, waarschijnlijk vijftewintig jaar voorbij de menopauze was. En God zei: “U zult een baby krijgen door deze vrouw.” En Abraham geloofde God; tegen alle rede in, tegen alle wetenschappelijk onderzoek in, zelfs tot op de dag van vandaag. Hoe kon een vrouw van vijfenzestig jaar oud een baby krijgen? Maar God zei dat ze het zou krijgen, dus Abraham geloofde het.

⁶³ Dus hij ging weg, niet wetend waar hij heen ging. En tenslotte, nadat Sara bijna honderd jaar oud was geworden, en Abraham nog steeds geloofde. Ik wil dat u het ziet. Terwijl hij nog steeds geloofde dat God Zijn belofte zou houden; hij had alles gereed voor de baby. En eindelijk kwam de jongen. God doet het altijd op die manier. Hij bracht de baby precies op de gepaste tijd.

⁶⁴ Ziet u, hoe langer het duurde, dacht Abraham: “Wel, ik heb het vandaag niet gekregen. Ik heb het deze maand niet gekregen.

Ik heb het vorige maand niet gekregen. Maar ongeacht hoe lang het duurt, hoe langer het duurt, hoe ouder ik word, hoe meer het een wonder zal zijn.” Gaf God er de lof voor.

⁶⁵ In plaats van zwak te zijn zoals wij dat zouden zijn; vanavond voor gebeden worden en—en genezen te worden; zegt u dat u morgen slechter werd; u zegt: “O, wel, het is toch niks.” Dat is de reden waarom u Gods Woord niet kunt houden.

⁶⁶ “Uw Woord heb ik in mijn hart verborgen, o Heer!” David! Verberg Gods Woord in uw hart, en dan zal God dat Woord houden. God moet zich aan Zijn Woord houden. God hoeft niet te genezen om Zijn kracht te bewijzen. Maar Hij moet genezen om zich aan Zijn Woord te houden. Dat is waar. God hoeft niets te bewijzen. Hij is God. Maar wat Hij spreekt, is Hij verplicht aan Zijn Woord. Zo zijn u en ik verplicht aan ons woord. En God is verplicht aan Zijn Woord.

⁶⁷ Dus als Goddelijke genezing in het Woord is, maakt dat het vast. Als “Hij werd verwond voor onze overtredingen, door Zijn striemen is onze genezing geworden,” dat was het offer; dat maakt het vast. Wat mij betreft is dat alles. Als God het daar deed, beloofde dat Hij het zou doen, maakt dat het vast.

⁶⁸ Zo was het met Abraham. Ongeacht wat er kwam of ging, Abraham geloofde het hoe dan ook. Misschien had hij alles klaargemaakt voor de jongen, daarna liet God hem gaan tot hij honderd jaar oud was; veranderde hem en Sara weer terug naar een jonge vrouw, jonge man, en gaf hun de baby.

⁶⁹ Daar, wat een prachtig beeld hebben we nu voor ons ter beschouwing. Hier is de jongeman, wordt een jaar of zestien, zeventien, het hart van deze oude man en vrouw; lieflijk, de jonge kerel.

⁷⁰ Nu spreekt God één avond tot Abraham en zei: “Abraham, breng hem daar naar de berg en offer hem op. Dood hem.” En toch had God Abraham beloofd: “Door Izak zouden alle naties van de wereld gezegend worden.” Hoe zal hij nu, na al die jaren wachten, gelovend; en nu nadat al die tijd is verstreken, hoe zal de baby. . . De enige hoop van Gods belofte, en God zei tegen Abraham dat hij elke hoop die hij had weer moest vernietigen.

⁷¹ Ziet u hoe God het doet? Testen! God staat toe dat u soms een beetje slechter wordt nadat er voor u is gebeden, om u alleen maar te testen. De testen en beproevingen van het geloof! Maar: “hij die volhardt.” Daar is het. Houdt eraan vast; neem God op Zijn Woord. Geloof er elk Woord van. Ongeacht wat iemand anders zegt of doet; geloof het toch. Ongeacht hoe de omstandigheden eruitzien; geloof God toch.

⁷² Vervolgens, daar zegt God: “Neem de jongen mee en breng hem daarboven. Ik ga de hele wereld door hem zegenen. U hebt al die jaren gewacht; nu bent u honderd jaar oud, ongeveer

honderd zestien, -achttien jaar oud. Nu wil ik dat u de kleine kerel meeneemt en hem daar de heuvel op brengt en hem doodt.”

73 Tjonge, o, het leek erg vreemd, onredelijk, dat God Abraham zou vragen om zijn enige zoon te vernietigen. Maar daarachter, nu zien we het beeld dat Hij schilderde; God die Zijn enige Zoon geeft.

74 Abraham wilde het de moeder niet vertellen, natuurlijk, het zou haar hart verbreken. Zadelde enige muilezels en nam een paar bedienden mee en reed weg naar de berg.

75 Ik hou gewoon van dit gedeelte hier. Toen bereikte hij de plaats waar de berg was, en hij zei tegen de bediende: “U wacht hier nu terwijl de jongen en ik ginds gaan om te aanbidden. En de jongen en ik zullen terugkeren.”

76 Hoe zou hij terugkeren als hij hem zou doden? Maar Abraham wist dit, dat “hij hem in een beeld ontvangen had, als één uit de dood, en God in staat was hem uit de dood op te wekken.” God zou op een of andere manier een weg ter ontsnapping maken. Hoe, dat wist hij niet. God vertelde hem om hem mee te nemen en hem te doden, en dat was zijn, enige wat hij moest doen.

77 “Wachten jullie hier. De jongen en ik zullen ginds gaan om te aanbidden, en de jongen en ik zullen terugkeren.”

78 Merk op, kleine Izak raapte het hout op, ging de heuvel op. De vader leidde voorop; Izak erachter, met het hout op zijn rug. Kijk ernaar, een prachtig beeld van zo’n achthonderd jaar later, dat God Zijn eigen Zoon naar Golgotha leidde, met het hout op Zijn rug voor het offer. Beeld, God die een weg van ontsnapping maakt.

79 Nu, en toen Abraham boven op de berg kwam, de rotsen samen rolde en het altaar bouwde, het hout neerlegde, zei de jonge kerel: “Vader?”

Hij zei: “Hier ben ik, zoon.”

80 Hij zei: “Hier is het altaar, en hier is het hout, maar waar is het lam als een offer?”

81 En Abraham, met bevende stem, zei: “God zal zich in een lam voorzien voor het offer.” Kijk naar dat donkere moment. Toch zou het onvervalste geloof hem niet toelaten God niet te geloven. Merk het op. O, ik kijk soms naar dit verhaal en huil van vreugde.

82 Abraham bond de hand van zijn eigen zoon vast, legde hem op het altaar; trok het mes uit zijn riem, en was bereid om het leven van zijn zoon te nemen, omdat God hem dat had opgedragen.

83 En op dat moment schreeuwde een Stem uit de Hemel, zei: “Abraham, houd uw hand stil!” En toen de Heilige Geest zijn hand greep, zei: “Ik zie dat u uw eigen zoon niet hebt teruggehouden. Ik weet dat u Mij liefhebt.”

84 En rond die tijd begon er iets daar in de wildernis te blaten, zat daar ergens vast, en daar was een kleine ram. God voorzag in een offer.

85 Let op: “een ram.” Het moest een schaap zijn, een mannetje, een ram. Type van Christus, die de plaats van de dood zou innemen. Daar is Gods voorziene Offer. En Abraham offerde het offer in de plaats van Izak. Wat een prachtig beeld nu! Merk op, God maakte altijd een weg. Hij zal vanavond een weg banen voor ieder van u.

86 En Israël, toen ze ginds in Egypte waren, waren ze in slavernij en in moeite, en ze begonnen God om bevrijding te roepen. Merk op, de manier waarop God zal voorzien is wanneer we in Gods Woord zijn. Israël had Gods Woord dat ze daar op een dag uit zouden gaan. Dus begonnen ze tot God te roepen in overeenstemming met de wil van God, dat God zou voorzien in wat Hij had beloofd te doen.

87 Daar hebt u het. Als u voor iets bidt dat buiten de wil van God is, kunt u er geen geloof voor hebben. Maar wanneer God iets belooft, geloof ik dat Hij Zijn Woord zal houden. Dus, zij wisten het.

88 Dat is de reden waarom Abraham het wist, dat God hem op de een of andere manier zou bevrijden, omdat Hij had beloofd dat door Izak alle naties in de wereld gezegend zouden worden.

89 De kinderen van Israël in Egypte, zij wisten dat God hen bevrijding had beloofd, dus begonnen ze te bidden voor de belofte.

90 U zegt: “Broeder Branham, als ik had geweten dat Goddelijke genezing, dat God het beloofd had!”

91 Oké, laten we het maar even nemen, Jakobus 5:14. Als er niet ergens in de stad een genezingscampagne is, hij zei: “Als er enigen onder u ziek zijn, laat hem de oudsten van de gemeente roepen; zalf ze met olie en bid over hen. Het gebed des geloofs zal de zieken redden.” Dat is Gods Woord, Gods voorziene weg. Dat is juist.

92 Merk op, toen Israël begon te roepen. God begon te horen en voorzag een weg van ontsnapping; zond Mozes naar hen toe. Hoe vreemd het was, nadat ze om bevrijding hadden geroepen; en toen bevrijding naar hen werd gebracht, erkenden ze het niet, en weigerden het, en moesten nog veertig jaar lijden.

93 Is dat niet typisch voor vandaag? God zal u iets brengen en u wordt er bang van.

94 God zond de Heilige Geest naar u mensen die niet van al dit formele kerk hielden, rituele religies. God zond u de Heilige Geest; grote groepen van hen zijn er bang voor.

95 De discipelen stonden op het punt te zinken één nacht in een klein bootje, en het dobberde rond op zee en ze riepen om hulp.

En toen ze zagen dat de enige Man die de golven kon tegenhouden kwam, waren ze bang voor Hem en dachten dat Hij een spook was. De enige hoop die ze hadden; ze waren er bang voor.

⁹⁶ Er zitten hier vanavond mannen en vrouwen met kanker, hartkwalen, gevaarlijke ziekten, ongetwijfeld. En de enige hoop die u hebt . . . nadat uw dokter alles heeft gedaan wat hij kon. U bent gewoon bang om uit te reiken en Hem te vertrouwen.

⁹⁷ Wees niet bang. Neem Zijn Woord. Blijf daar gewoon staan. Het is Gods voorziene weg voor u. God heeft u vanavond hiernaartoe gestuurd voor dat doel. Hij heeft u vanavond nooit hiernaartoe gestuurd zodat ik voor u zou bidden. Hij stuurde u vanavond hier om Zijn voorziene weg te aanvaarden, Jezus Christus, het Verzoenoffer voor zonde en ziekte. Ik hoop dat u het begrijpt.

⁹⁸ Merk op, ze riepen om bevrijding. God stuurde hen bevrijding. Ze moesten weer veertig jaar wachten om het te ontvangen.

⁹⁹ In de wildernis beloofde God dat Hij in alles zou voorzien wat ze nodig hadden. Ze hadden geen brood meer. En dezelfde Jehova-jireh: "God zal in het offer voorzien," aan Abraham; was vierhonderd jaar later nog steeds Jehova-jireh, om te voorzien in alles wat Zijn kinderen nodig hadden.

¹⁰⁰ Hier is het. Ik wil dat het heel diep inzinkt aan de linkerkant, onder de vijfde rib. Luister. Hij is nog steeds Jehova-jireh, het voorziene offer van de Heer. Aanvaard het. Probeer het niet zomaar uit te redeneren. Probeer niet te beredeneren; u kunt niet beredeneren. Gods wegen kunnen niet worden ontdekt. U beredeneert God niet. U kent Hem niet door kennis. U kent Hem niet door opleiding. U kent Hem slechts door één ding: geloof. U kunt het niet beredeneren. Het is onredelijk om te geloven, dat u het zou kunnen beredeneren. U kunt het niet. U moet het gewoon accepteren.

¹⁰¹ Merk op, dan weer, in deze grote, geweldige tijd. Ze hadden geen brood meer. Wat zullen ze doen? Als God hen vertelde dat ze naar het beloofde land gingen, is het aan God om voor hen te zorgen totdat ze daar aankomen. En dezelfde Jehova-jireh was bij hen. En toen hun brood dan oprakte, voorzag Jehova-jireh in een weg van brood, de hele weg door de woestijn. Het regende manna uit de hemel.

¹⁰² Ze hadden geen water meer. Wat is het nut om u zorgen te maken? Jehova-jireh, het voorziene offer van de Heer, was daar bij hen. En hij sloeg de rots. En vanaf dat moment spraken ze ertegen, en wateren kwamen in overvloed. Water voor al hun vee, duizenden liters per seconde, stroomde uit een rots in een droge woestijn. Onredelijk, nietwaar? Maar God voorzag erin. U beredeneert niet hoe Hij het doet. Hij doet het gewoon omdat Hij zei dat Hij het zou doen.

103 Hoe kon een patiënt die ligt te sterven met kanker, de beste van de dokters zeggen dat er helemaal geen hoop is, hoe konden ze genezen? Het is onredelijk. Maar Hij is Jehova-jireh, het voorziene offer van de Heer. Hoe prachtig!

104 Op een dag kregen ze ziekte in het kamp. Ze hadden geen, waarschijnlijk geen medicijnen en behandelingen. Wat was . . . Mozes daar met heel die groep mensen, ongeveer twee miljoen van hen, oud en jong en ziek en van alles; toen ze uit de woestijn kwamen was er geen zwakke onder hen. Maar nu, merk op, toen ze daar waren en ze zondigden, en slangen begonnen hen te bijten, er was niets dat ze konden doen. En God, en terwijl Mozes tot Hem sprak, voorzag in een verzoening; vertelde Mozes: “Ga een stuk koper halen. Maak er een slang van en zet het op een paal. En het zal geschieden dat ieder die naar deze slang kijkt, gezond zal worden.”

105 Prachtig type weer. Het koper, de slang zelf sprak over zonde die reeds geoordeeld was; Eden, toen God het oordeel over de slang uitsprak, was het al geoordeeld.

106 Het koper spreekt van Goddelijk oordeel, op het koperen altaar waar de lichamen van de dieren werden verbrand. Nadat het bloed eruit was genomen; elke ochtend om negen uur, om twaalf uur en om drie uur in de namiddag werden liters bloed op dit altaar gegooid, over de lichamen van de dode beesten, zwarte rook steeg op. Elke Jood in Palestina viel op zijn voeten en zijn handen naar de hemel; en toen die rook opsteeg, gingen zijn gebeden mee. Goed. Goddelijk oordeel; de lichamen verbrand op een koperen altaar.

107 Net zoals in Israël, toen Achab veroorzaakt had dat Israël zondigde. En Elia ging naar buiten om naar de hemel te kijken; drie jaar en zes maanden geen regen. Hij zei: “Het lijkt op koper,” Goddelijk oordeel.

108 In Openbaring, toen ze Jezus zagen in Openbaring 1: “Zijn voeten zagen eruit als koper,” Goddelijk oordeel.

109 De slang sprak van Goddelijk oordeel, om God te sussen. Zijn oordelen zijn Goddelijk. En dus vertegenwoordigde de paal het kruis. En de slang vertegenwoordigde Jezus, de liefvallige Here Jezus; Hij kwam naar beneden en werd tot zonde gemaakt. God zelf openbaarde zichzelf in een lichaam, gemaakt als zondig vlees, om ziekte en zonde van de wereld weg te nemen. Hoe prachtig! Daar maakte Hij een weg. Jezus zei: “Zoals Mozes de koperen slang ophief in de woestijn, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden.”

110 Nu, waarvoor werd de koperen slang opgeheven? Om een samengestelde reden. Ze hadden gezondigd en waren ziek. Nu, dan werd Jezus verheven, “gewond om onze overtredingen; door Zijn striemen zijn wij genezen,” samengestelde reden. En het is

vanavond nog steeds net zo echt voor Christus om de zieken te genezen als het is om zondaars te redden.

111 Meer een wonder voor Hem om een zondaar te redden; Hij moet zijn wegen veranderen. En zeker zou hij, nadat hij al veranderd is, weten hoe hij God voor zijn genezing moet geloven. Ziet u wat ik bedoel?

112 Nog een prachtig type, snel, ik dacht er toevallig aan, in het boek Ruth. Velen van u bladeren snel door dat boek heen; denken niet, zonder te denken wat het is. Dat is een van de grootste verhalen daarin, over een type van Christus, in het hele Oude Testament.

113 In het 1ste hoofdstuk van—van het boek Ruth. Naomi, het woord *Naomi* betekent “aangenaam.” Zij, haar man en haar twee zonen verlieten Palestina, een type van de gemeente. En ze verlieten Palestina, trokken het land Moab binnen. En daar gingen ze wonen, buiten het thuisland. Dat is het symbool van terugvallen, zoals Israël deed. Elke Jood die Palestina verliet was uit de wil van de Heer. God gaf Palestina aan de Joden en zei: “Blijf daar.” En Ruth ging eruit . . . of niet Ruth, maar Naomi.

114 En haar twee zonen trouwden. En alle mannen stierven; haar man en de twee zonen. Ze vertrok terug naar haar huis. Haar schoondochters gingen een deel van de reis met haar mee. Een van hen hief haar ogen op en keek terug naar haar thuisland; zij ging terug. Maar Ruth, de Moabitische, zij ging niet. Ze hield van haar schoonmoeder.

115 Ze zei: “Ga terug naar je eigen volk. Ik ben oud. En als ik meer kinderen zou hebben, wel. . .” U kent de wetten, hoe het in die dagen moest zijn, u Bijbelgeleerden. Zei: “Als ik een kind zou krijgen, zou het. . . zou je er te oud voor zijn wanneer het opgegroeid was. Dus ga terug, en je kunt hertrouwen.” O, ik vind dit geweldig.

116 Naomi nu, het type van de Joodse kerk. Ruth, het type van de heidengemeente. Merk op. En nu, hier komt ze terug, ziet u.

117 Ruth, die een heiden was, heidense aanbieder, ze keek achterom en ze zei: “Ik zal met u meegaan. Waar u woont, zal ik wonen. Waar u sterft, zal ik sterven. Waar u wordt begraven, zal ik begraven worden. Laat uw God mijn God zijn.” Dat is de heidense Gemeente die redding accepteert door Jezus Christus onze Heer. Merk op wat een prachtig beeld! En nu, wou dat we tijd hadden.

118 Het 2de hoofdstuk, in Ruth, onthult haar tijd om terug te keren, toen ze terugkwam, net in de oogsttijd, het gerstseizoen. En toen ze het zag, over het thuisland keek, huilde ze: “Ik verlang zo in Palestina te komen!” Zie, ze huilden toen ze het vaderland zagen.

119 Die Joden die bij duizenden Palestina binnenstromen. Dat is de kalender van de dag, broeder.

120 Ik vertel het u, we leven aan het einde van de weg. Het zou me helemaal niet verbazen dat er hier veel mensen op zitten hoge leeftijd, die de tijd zullen zien dat er niet één steen op de andere zal liggen in Louisville, Kentucky. Dat kan over een jaar zijn. Ik weet het niet; zeg niet dat ik een jaar zei. Ik weet het niet; niemand weet het. Maar we zijn aan het einde van de weg. Dat weet ik. Die waterstofbommen en dingen staan klaar om te ontploffen, op elk moment.

121 De Joden gaan terug naar Jeruzalem. En de zespuntige Davidster, de oudste vlag ter wereld, wappert boven Jeruzalem voor het eerst sinds tweeduizend jaar. Tijdsteken!

122 En merk op, net als Naomi, die alles had verloren wat ze had, en net in het gerstseizoen terugkwam.

123 En Palestina begint vandaag als een roos te bloeien. Sommige van de grootste dingen worden er gevonden, rijkdommen van alle landen in de wereld; chemicaliën die in de Dode Zee worden gevonden die van onschatbare waarde zijn om op te noemen. Palestina, het grootste citrusland; citroenen die bijna vijf pond per stuk wegen worden daar verbouwd. Denk er eens aan, allemaal Gods Goddelijk Woord aan het vervullen! Gaan naar huis, de Joden die in het gerstseizoen terugkeren!

124 Ze hief haar handen op en huilde. En ze zeiden: "Hier komt Naomi."

125 Ze zei: "Noem me niet Naomi, want God heeft me bitter behandeld," niet wetende wat ze met zich meebracht. Maar de Jood weet niet dat zijn afwijzing van Jezus de heiden alleen een plaats geeft om binnen te komen. O, ik hou er gewoon van. Merk op, dan, toen ze haar ogen opsloeg, en weende.

126 En let op, toen moesten ze... Haar hele erfenis was van haar afgenomen, dus ze moesten de kost verdienen. Ruth, die een jonge, mooie vrouw was, ging de velden van Boaz in, om te verzamelen. Dat was wat de arme klasse deed; de armen.

127 Ik wil dat u opmerkt welk type de Gemeente is. Het is een arme Gemeente. Ruth, die een type was van de Heidenbruid nu, zij ging achter de oogsters aan om een paar strootjes op te rapen met wat tarwe erop; schudde het zo af, in een zak, voor de kost. Op blote voeten sprokkelde ze in de velden van Boaz.

128 En Boaz was de heer van de oogst, die Jezus Christus de Zoon van God vertegenwoordigde, let op, de grote Heer van de oogst. En hij kwam naar buiten om zijn velden te bekijken. Hij zag de sprokkelaars daarbuiten; hij zag de maaiers. En toen hij zijn ogen op Ruth richtte, werd hij verliefd op haar; Christus, op Zijn Gemeente.

Hij zei: “Wie is deze jonge vrouw die in het veld sprokkelt?”
Ze zeiden: “Ruth. Bracht haar terug.”

¹²⁹ De Joodse kerk, onder de leiding van de Vuurkolom, onder de leiding van Jehova, maakte een weg, van het Oude Testament, voor de Heilige Geest Christen van het Nieuwe. Bracht Haar mee. O, hadden we maar wat tijd om hierop te blijven; merk op, ze kwam terug.

¹³⁰ Toen zei hij: “Laat haar komen en in de schaduw gaan zitten en wat van het voedsel met ons eten.” O, als we tijd hadden om daar wat nadruk op te leggen.

¹³¹ Let op, dan kijkt Boaz naar haar en zag dat ze “een deugdzame vrouw was.” Dat moest wel zeker *heiligheid* geweest zijn. Dus hij liep rond en zei tegen alle maaiers, hij zei: “Nu jullie, wanneer deze jonge dame achter u komt,” liet haar het niet weten, zei, “maar als ze nu achter u komt, laat af en toe een extra handvol vallen zodat ze het kan pakken.” O my!

¹³² Rond te gaan, en *hier* een kleine samenkomst hebben en een gebedsamenkomst in een huisje, bespot, uitgelachen door de anderen, de andere maaiers. Hier en daar een strootje oppakken en het wassen. Hier een kleine zegen krijgen en nog eens vijftig mijl rijden voor een andere. Maar ik ben zo dankbaar voor een flinke handvol zo af en toe, die de kleine wedergeboren Gemeente vindt bij een ouderwetse opwekking, een handvol.

¹³³ Ze had dit opgeraapt, neem ik aan, en zei: “Prijs de Heer.” Wandte het. En tegen de avond had ze een hele zak.

¹³⁴ Boaz, die Christus vertegenwoordigt, gaat snel naar de stad. Hij wilde niet dat dit meisje weg zou gaan. Zei: “Van wie is ze?”

Zeiden: “Naomi.”

¹³⁵ En de Orthodoxe Joodse kerk baarde de Heidengemeente. Dat is juist.

Zei: “Wie is zij?”

Zeiden: “Zij is Naomi.” Dus zij gaat . . .

¹³⁶ Daar gaat hij. Hij zei: “Nu, ik moet al haar bezittingen verlossen.” Nu, de wet van verlossing, in het Oude Testament, dat het een bloedverwant verlosser moet zijn. De—de wet vereiste, niet zomaar een persoon kon een verloren bezitting verlossen, maar het moest iemand zijn die bloedverwant was; en dan ook iemand die in staat was om te verlossen, waardig genoeg om te verlossen, financieel in staat.

¹³⁷ Hoe prachtig! O my! Christus, waardig, dubbel waardig! De Koning van de Hemel, die de kleine met de Heilige Geest vervulde Gemeente ziet, en af en toe een handvol laat vallen.

¹³⁸ Merk op, de enige manier waarop God kon verlossen, God moest naar beneden komen en tot bloedverwant met ons worden. God was in Geest. God kwam neer en werd

vlees gemaakt. “God was in Christus, de wereld met zichzelf verzoenende.” Vervolgens moest Hij, om de mens te verlossen, mens worden, bloedverwant. Kunt u zich voorstellen dat de Godheid neerkwam, vleesgemaakt? Liefde!

¹³⁹ Wat zal een jonge man doen voor zijn jonge bruid die hij als geliefde wil? Hij is blind. Hij zal alles doen. Ja meneer. Hij wil haar. Niets kan hem stoppen; hij gaat haar hebben.

¹⁴⁰ Zo deed God het ook toen Hij de Gemeente zag. Hij hield van haar. Niets dat het tegen zou houden. Hij was bereid om Zijn leven te geven, en God daalde neer in een lichaam van vlees. Waardig, de Koning van de Hemel, tot bloedverwant gemaakt. Vervolgens werd God, nadat Hij in het vlees was gekomen in Jezus Christus, een bloedverwant Verlosser.

¹⁴¹ Kijk naar Boaz. Nu, voordat hij haar kon hebben, moest hij vragen of er iemand was, naaste bloedverwanten, die het kon nemen, haar kon nemen. Dus om . . . Er was niemand die het kon doen, dus moest hij voor Israël een publieke getuigenis afleggen dat hij Naomi had verlost. En hij verloste Naomi om Ruth te krijgen. O, my!

¹⁴² “Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.” Maar hij moest Naomi verlossen om Ruth te krijgen. Zie? O, wat een prachtig beeld! Vertel mij dat Gods Woord niet geïnspireerd is? Elk stukje ervan spreekt over de Komst!

En Ruth, die nu wacht.

¹⁴³ En Boaz, de koning van de oogst, of de heer van de oogst, gaat buiten de poort en roept alle oudsten van de stad; en legde een openbaar getuigenis af, buiten de poort. Hij zei: “Zie er op toe, u allemaal!” Hij trok zijn schoen uit, schopte hem voor hen uit, als een getuigenis. Zei: “Ik heb deze dag al Naomi haar verloren erfenis verlost. En al haar bezittingen zijn deze dag van mij.” O my!

¹⁴⁴ Maak u er klaar voor, hier is het. O, ik voel gewoon iets komen. Merk op, Christus, voor de oudsten van Israël, buiten de poorten van de stad geleid, en gaf een getuigenis. “Hij werd om onze overtredingen verwond; door Zijn striemen is ons genezing geworden.” Een openbaar getuigenis; Hij heeft de Gemeente verlost van (wat?) haar verloren erfenis. In de hof van Eden hadden we geen ziekte; in de hof van Eden hadden we geen zonde; in de hof van Eden hadden we geen dood. “Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft,” legde buiten de poort een getuigenis af, dat Hij een weg ter ontsnapping had voorzien voor allen die wilden komen. Wat een prachtig beeld! Ik hoop dat u het kunt zien. Nu, de Heer zij gezegend!

En gezien dat mijn tijd aan het verstrijken is.

¹⁴⁵ God die een voorziene weg maakt, en Hij maakte het in Jezus Christus. Toen Jezus de heuvel van Golgotha op ging, gewond, bloedend, terwijl het kruis de bloedige voetafdrukken meesleepte toen Hij de heuvel beklom. Ging daarheen; openbaar getuigenis: “Hij werd verwond om onze overtredingen; door Zijn striemen is onze genezing geworden.” Stierf, steeg op in de Hoge. Geloofd u het? En stuurde geestelijke gaven terug naar de Gemeente, en maakte een voorziene weg. En deze vreugde die we nu in onze harten hebben, is slechts de aanbetaling, het onderpand, voor wat het zal zijn als we volledig verlost zijn. En deze Goddelijke genezing die we nu hebben, is het onderpand van onze verlossing van ons lichaam. Wij zijn verlost. God bracht een voorzien offer.

¹⁴⁶ Ik moet stoppen, vrienden, want mensen staan op en gaan eruit.

¹⁴⁷ Ik zei onlangs tegen mijn vrouw: “Ik heb ongeveer in, ik weet niet hoeveel verschillende naties gepredikt, in elke stad in de Verenigde Staten. En Louisville, Kentucky is de enige plaats waar mensen ooit opstonden en naar buiten gingen toen ik predikte.” Dat is juist, thuis, zie, de enige plaats waar ik het ooit zag.

¹⁴⁸ Als iemand dat heeft opgemerkt die in andere samenkomsten met mij is geweest, steek uw hand op, door het hele gebouw. Ja.

¹⁴⁹ Op allerlei andere plaatsen, en heb het nergens anders in mijn leven meegemaakt dan hier in mijn eigen thuisgebied, Louisville, Kentucky. Dat mensen gelijk opstaan en eruit gaan wanneer u het Evangelie recht op de houwlijn legt. Dat ze dat doen. En ik heb het nergens anders gehad, waar ook ter wereld ik ooit geweest ben; zelfs in Afrika, al de andere plaatsen, Zweden, Noorwegen, waar tienduizenden zaten. Naar mijn bescheiden mening heb ik nog nooit één persoon zien vertrekken, die opstond en naar buiten ging tijdens het prediken; alleen hier.

¹⁵⁰ Ziet u, vrienden, deze week heb ik hard gestreden om te proberen sommige mensen ervan te overtuigen dat . . .

¹⁵¹ De Woorden van Jezus Christus, wat het ook is, moeten juist zijn. Hij zei: “Een profeet is niet zonder eer behalve onder zijn eigen volk, zijn eigen streek.” En dat is precies juist. Ze willen het gewoon niet ontvangen. Ik weet niet waarom. Jezus zei het en dat maakt het vast. Ik heb in dit land mensen die bijna bereid zouden zijn om voor mij te sterven. Ze houden van me. Maar in het algemeen is het Gods Woord; en God moet Zijn Woord houden om God te zijn. Dat klopt.

¹⁵² En wie eerder in de samenkomsten is geweest, behalve hier, we hebben de minste tekenen en wonderen gehad in een bijeenkomst van deze lengte—van wat ik ooit heb gezien. Meestal zijn er blinden, doven, stommen, kreupelen en alles, rolstoelen

in de hoek opgestapeld en mensen die ergens heen gaan en brancards en veldbedden.

¹⁵³ En er zijn slechts voor zover ik weet, er waren hier twee mensen gezeten. Ik zag er een van eerder, deze jongen hier die daar zit. Zag de Heilige Geest een eerdere avond boven hem staan, kwam heel dichtbij. . . Ik had zijn genezing kunnen uitspreken, en net toen ik. . . voordat ik klaar was met prediken; maar ik zag het van hem wegvallen, begon. . . Iets kruiste zijn plaats daar, en hield het van hem weg. Dat is de enige persoon die ik ook op een of andere manier aangevochten zag, buiten een paar dove mensen om, of iets dat naar het podium kwam waar ze mij over vertelden. Ik weet het niet. Maar daar bent u. Het is thuis. Het is rond uw mensen.

¹⁵⁴ Nu, aan mijn goede vriend, dhr. McSpaddin, dhr. McDowell, en degenen die vanavond in het gebouw zitten, aan wie ik dit probeerde te vertellen. En u mensen in Jeffersonville van de tabernakel, ziet u waar ik over spreek? U kunt het Woord van God niet veranderen. Het zal voor altijd zo zijn, want Jezus zei het.

¹⁵⁵ Nu, en tot de mensen die mij smeekten om terug te komen naar de tabernakel, ziet u waarom? Waar hier deze week waarschijnlijk vijftig mensen gered zijn, in een opwekking; misschien niet zo veel, misschien geen tien, voor zover ik weet. Waar gewoonlijk over acht dagen het ergens anders zou zijn toegenomen tot in de honderden en honderden. Zie? Ziet u het verschil? Het is thuis. Het is onder uw mensen.

¹⁵⁶ Niet omdat ze niet van me houden, maar omdat Jezus het zei. "En toen Hij naar Zijn eigen volk ging, het enige wat Hij kon doen was een paar zieke mensen de handen opleggen en ze genezen; geen machtige werken kon Hij doen." Is dat juist? Dat is de Schrift die ik citeer. En zo moet het zijn. Dat klopt. Ik ben het tenslotte niet. Hij is het. Hij is het gewoon. Als ik een genezer was. . .

¹⁵⁷ Ik heb vanavond een broer in het ziekenhuis liggen, waarvan God mij een jaar geleden liet zien. En ik denk dat er hier tweehonderd getuigen zijn van de jongen, dat hij in orde is en gezond. Maar God stuurde een visioen en zei: "Hij gaat heen." En wat er ook gebeurt, hij gaat heen.

¹⁵⁸ De dokter zei niet lang geleden: "We kunnen hem redden." Maar dat deden ze niet, en dat zullen ze ook niet.

¹⁵⁹ Ik zag de Heilige Geest het visioen komen tonen en zijn graf markeren en zeggen: "Hij is de volgende." En zo zal het zijn. Hoevelen hebben me dat lang, lang, lang geleden horen zeggen? Steek uw handen op. Dat is juist, terwijl de jongen groot, stevig en gezond was. Hij moet gewoon gaan. Dat is alles. Hoe? Als ik een genezer was, zou ik hem genezen. Dat is mijn eigen, mijn eigen broer.

¹⁶⁰ Maar wanneer God het heeft gezegd, zal God Zijn Woord houden. En dat is de reden dat ik dat weet, ZO SPREEKT DE HEER. Daar zal ik bij sterven, want het is Gods Woord, en Hij zál het houden. Hij heeft voorzien in een Weg, en ik ben blij om het vanavond te accepteren, de Heer Jezus Christus. Bent u het ook? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Moge Zijn eeuwige zegeningen op u rusten.

¹⁶¹ En ik zeg het opnieuw, Gods voorziene Offer vanavond, de weg van ontsnapping, is door Jezus Christus. [Leeg gedeelte op band—Red.] Vervolgens voorzag Jezus Christus in een gemeente voor de ongelovigen zodat ze binnen konden komen en de manifestatie van Zijn opstanding konden zien en zonder enige twijfel konden weten dat Hij uit de dood opstond. Jezus stond op uit de dood en maakte een voorziene weg voor wie wil, opdat ze mogen kijken en leven. Maar als u weigert te kijken, hoe kunt u iets anders doen dan sterven? Jezus zei: “Als u niet gelooft dat Ik Hem ben, zult u sterven in uw zonde.” Dat is waar.

¹⁶² Vrienden, ik heb altijd geprobeerd de weg in evenwicht te houden. Raakt u ver weg met formalisme, net zo formeel en ritualistisch als ze kunnen zijn, grijpen de mensen naar dat deel. Als u dan niet oppast belandt u helemaal aan de andere kant en wordt zo fanatiek als u maar kunt zijn. Maar er is een midden van de weg waar het ware, gezonde Evangelie wordt gepredikt, en God komt daar binnen en betuigt de Waarheid. “Eng is de poort, en smal is de weg, maar weinigen zullen er zijn die hem vinden.” Goed.

¹⁶³ Aan u kleine groep mensen hier vanavond, die hier zitten, moge Gods liefde u vanavond overschaduwten. En vooral de zieken, behoeftigen, ik bid dat er geen één van u naar huis zal gaan zonder gezond te zijn. Als ik er iets aan kon doen, zou ik het graag doen; maar ik kan het niet. Het enige wat ik kan doen is Hem aan u voor te stellen, als een Goddelijke gave.

¹⁶⁴ Als ik nu de Waarheid spreek, dat God in een offer voorzag; en dat Offer, Jehova-jireh, was Jezus Christus. En alle zeven samengestelde, verlossende namen lagen in Jezus Christus. *Jehova-jireh*, “het voorziene offer van de Heer.” *Jehova-rapha*, “de Heer die uw ziekten geneest.” En *Jehova*- . . . “de banier.” En—en al de andere, zeven samengestelde namen, waren allemaal in Christus Jezus. En daar is waar al de typen en de schaduwten van het Oude Testament, kwamen allemaal bijeen in Jezus Christus. Hij betaalde de hoogste prijs, voer op naar de hoge en zond vanavond de Heilige Geest terug, wat de door God voorziene weg voor uw ontsnapping is.

¹⁶⁵ [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . we de tijd hadden om er op in te gaan.

¹⁶⁶ Ik kan de wijzen hun kamelen snel zien inpakken. “Waar ga je heen, schat?” zegt de vrouw.

167 “Ik ga de jonge Koning zien die geboren is, ver weg in Palestina.”

“Wel, je hebt niet eens je kompas meegenomen.” Hij zei: “Ik heb geen kompas nodig.”

168 “Hoe ga je door de woestijnen en de valleien en heuvels zonder kompas?”

169 Hij wees omhoog naar de Ster en zei: “Ik ga Gods voorziene weg.” De Ster leidde hem regelrecht naar Jezus.

170 En luister, voordat we sluiten. God heeft hier vanavond een voorziene weg; niet door kerk, niet door theologie. Maar door de Heilige Geest, zal u leiden naar Gods voorziene weg van uw heiliging, de genezing van uw lichaam, de doop van de Heilige Geest, naar vreugde, vrede, en alles wat u nodig hebt. Jezus Christus is het door God voorziene offer.

171 En ik zeg dat Hij opstond uit de dood, naar de hoge opvoer, de Heilige Geest terugzond als Gods voorziene weg om de Gemeente te leiden. Hij zei: “Hij zal niet van zichzelf spreken, maar Hij zal van Mij getuigen,” zei Jezus. “En wanneer Hij komt, zal Hij deze dingen in uw herinnering brengen, en u dingen laten zien die komen zullen. Want de dingen die Ik doe, zult u ook doen. De wereld zal het niet zien, maar ú zult het zien. Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot het einde van de tijdperk.”

172 Hoor het, Louisville, mijn laatste Boodschap aan u! Gods voorziene Offer is Jezus Christus, de Opgestane hier die de Gemeente kracht geeft door de Heilige Geest. Dit is het Licht. Wandel erin, vind rust voor uw ziel, genezing van uw ziekten.

Zullen we bidden.

173 Hemelse Vader, o God, wanneer deel. . . Heel diep in mijn ziel vraag ik me af, zoals ik ertoe wordt aangespoord, door deze grote, prachtige natie van Amerika te zien, en te zien hoe die grote bommen daarginds klaarliggen, over de zee. Boze, goddeloze mannen die God loochenen, die de Heer Jezus Christus loochenen, de Heilige Geest, met alle goddeloosheid, en kwaaddoenerij en middelen die Satan in hun gedachten kan duwen, om deze wereld te vernietigen, precies te doen zoals U het zei: “het met hitte doen verbranden.” En zelfs de grote wetenschappers van de wereld zeggen: “Binnen tien jaar zal er een totale vernietiging zijn, niemand die er overblijft, niets dat op aarde leeft; weggeveegd door de waterstofbom.”

174 O God, mannen en vrouwen die hier vanavond zitten, onvoorbereid. U bent deze week glorieus voor ons geweest. We hebben in Hemelse gewesten in Christus Jezus gezeten, en we danken U voor deze dierbare heiligen in Louisville. God, mogen zij van deze samenkomst met een waarschuwend stem overall naartoe gaan.

175 Dierbare Hemelse Vader, ik bid dat U iemand hierheen zult sturen met een ouderwetse opwekking, die de muren rond Louisville zal afbreken. O, doe het, God. Mogen vele geliefden tot de reddende kennis van onze Heer Jezus Christus worden gebracht.

176 Ik heb mijn best gedaan, Heer Jezus, alles wat ik weet te doen, heb een stem tegen de zonde gegeven, zo hard als ik weet hoe, en Gij zijt meer dan heerlijk voor ons geweest. U hebt elk Woord bevestigd met tekenen en wonderen. Wij danken U. Nu, Vader, voor de resultaten, we dragen het allemaal aan U op. Laat Uw wil geschieden.

177 Zegen broeder Cauble, Heer, onze broeder. Zegen al zijn medewerkers, en alle andere dienstknechten. We denken aan de jonge broeder Durban hier, en deze andere broeders hier in de buurt, die fijne broeders zijn; die proberen hun best te doen om te strijden tegen zonde en goddeloosheid, whisky en drinken, en feesten, en protesteren, of alles ook in de stad. Ze proberen een waarschuwend stem te geven. God, zegen die mannen en zalf hen met de Heilige Geest. Sta het toe, Heer. Mogen zij goede rentmeesters zijn, met groot succes om de mensen uit de duisternis naar het wonderbaarlijke licht te roepen.

178 En nu, Heer, in de slotdienst vanavond, wilt U niet komen? Kom nog één keer, grote Heilige Geest, Goddelijke Kracht, en overschaduw ons met Uw zegen. En moge de Engel van God hier op het podium staan, als een getuige van de opstanding van Gods voorziene offer, de Heer Jezus Christus. En moge Hij grote tekenen en wonderen doen ter bevestiging van het Woord. Want we vragen het in Zijn Naam, Uw geliefde Zoon, Jezus Christus. Amen.

179 Moge de Heer u zegenen, Christen-vriend. Nu, ik wil voor de zieken bidden. Ik wil het u nu even van tevoren vragen. Is er iemand in het gebouw aanwezig die niet is gered, die zelfs nog nooit bekeerd is, en die Christus vraagt om hun zonden te vergeven? Ik vraag u openlijk, gewoon op een ruwe manier. En ik geloof dat u man of vrouw genoeg zult zijn, of jongen of meisje, om het te doen. Als u Jezus nog nooit als uw persoonlijke Redder heeft aangenomen en het nu wilt doen, wilt u dan opstaan als een gelovige en zeggen: "Ik zal nu, vanaf dit uur, een gelovige in Jezus Christus zijn." God zegene u, meneer. God zegene u, dame. God zegene u, dame. God zegene u, dame.

180 U belijdt uw geloof in Jezus Christus terwijl u dit doet. Ongeveer vijf zielen, als ze vijf minuten geleden waren gestorven, zouden de zwarte Eeuwigheid zijn ingegaan. Als ze nu sterven, zijn ze bedekt door het Bloed.

181 Nog één, waar is het? Helemaal achterin, God zegene u. Ja, mijn broeder. God zegene u, broeder. Dat, God zegene u. God zegene u, zuster. Dat is goed. Gewoon oude ruige... God

zegene u, broeder, Jezus aanvaardend. God zegene u, broeder. God zegene u. Boven in het balkon, ergens? God zegene u, zuster.

¹⁸² Dat is geweldig. O my! Ik wou dat we hier wat plaats hadden voor een ouderwetse rouwbank en een altaaroproep. Dat is wat we nu nodig hebben.

¹⁸³ Hoevelen hierbinnen zeggen: “Broeder Branham, ik ben een zondaar geweest, maar nu belijd ik en aanvaard in mijn hart Jezus Christus, Gods voorziene offer”? Ongeveer twee dozijn zijn opgestaan. Wilt u opstaan en zeggen. . . God zegene u. God zegene u, jonge man. Dat is prima. God zegene u. Wil iemand anders opstaan en zeggen: “Nu aanvaard ik Jezus Christus nu meteen als mijn Redder. Ik doe deze belijdenis openlijk voor de mensen en voor God dat ik nu Gods remedie aanvaard voor mijn zonde, Jezus Christus.” Zou er nog één zijn, hier ergens? God zegene u, jonge man. Dat is galant. God zegene u. Dat is prima.

¹⁸⁴ Zou iemand anders opstaan, zeggen: “Ik aanvaard nu Jezus Christus als mijn persoonlijke Redder, ik neem Gods voorziene offer voor mijn zonde”? God zegene u, pa; bejaarde man, grijs hoofd, bevend, staat op om Jezus Christus als Redder te aanvaarden.

¹⁸⁵ Nu, God kent uw hart; Hij kijkt regelrecht naar u. God zegene u, jonge man. Ik zag u daar met de rode trui aan opstaan. Goed, wil iemand anders, opstaan en zeggen: “Ik accepteer het.” God zegene u, en u, de dame en de jongen daarboven. God zegene u. Moge God. . .

¹⁸⁶ Uw naam wordt geplaatst in het Levensboek van het Lam, wanneer u in het openbaar voor dit gehoor staat. “Hij die Mij voor de mensen zal belijden, die zal Ik ook voor Mijn Vader en de heilige engelen belijden. Als u zich hier voor Mij schaamt voor de mensen, zal Ik me voor u schamen op die Dag.”

¹⁸⁷ Bent u zondig geweest en wilt u vergeven worden? Iemand anders die nog niet is opgestaan en op wil staan om Gods voorziene offer voor uw zonde gewoon te aanvaarden, zou u willen staan? Enkelen. . . God zegene u. God zegene u. Dat is een soldaat-jongen. God zegene u hier ook. De Heer zij met u, mijn broeder.

¹⁸⁸ Zou er iemand anders? Goed. God zegene u, dame. God zegene u, zuster. Dat is prima. Wil iemand anders Eeuwig Leven, door Jezus Christus te aanvaarden? God zegene u. Ja. God zegene jullie, jullie drieën, boven op het balkon.

Is dat niet geweldig? Zo'n dertig of meer nu. In orde.

¹⁸⁹ God zegene u. Dat is de manier, Jezus te aanvaarden, Gods voorziene Offer. Hij is Jehova-jireh. In orde. De Heer zegene u op het balkon, mijn zuster, en geve u Eeuwig Leven.

¹⁹⁰ Nu vindt u gunst bij God. Er is geen Christen hierbinnen, die iets over God weet, die niet heeft gemerkt in de afgelopen

vijf minuten dat de atmosfeer in dit gebouw volledig veranderd is. Dat is juist. Zie? Net in het donkerste ogenblik, dan komt Jezus langs.

¹⁹¹ Iemand anders die zegt: “Ik aanvaard nu Jezus Christus. Ik. . .” God zegene u, dame. “Ik aanvaard Hem, wil dat mijn naam op Zijn Boek wordt geschreven. Ik aanvaard Hem nu op dit moment als mijn opperste heerser van mijn leven.” God zegene u, meneer. God zegene u.

¹⁹² Iemand anders, een teruggevallene, die op zou staan en zeggen: “Ik was eens een Christen, broeder Branham, maar ik ben van God af weggereisd. Vanavond kom ik naar Huis”? God zegene u, zuster. God zegene u, broeder. O, God ziet u. God zegene u, dame. God zegene u, broeder. God zegene u, zuster. God zegene u, zuster. Dat is juist. O my! God zegene u, broeder. Ik zie u op het balkon. God zegene u. God zegene u, broeder met zijn handen omhoog. Iemand anders? God zegene u, dame. Dat is geweldig. God zegene u, zuster. Dat is geweldig. Dat is. . . Blijf maar komen. En God zegene u, zuster. Ik zie u staan. God zegene u, meneer, daarboven op het podium, met uw handen omhoog. God zegene u.

¹⁹³ Achteraan, helemaal achterin, zou iemand zeggen: “Broeder Branham, ik ben nu teruggevallen; ik kom naar Huis. Ik aanvaard mijn remedie, Jezus Christus, het voorziene offer voor mijn teruggevallene toestand. Ik kom vanavond nu naar Huis. Ik maak het hier vast, nu en voor altijd. En ik weet dat wanneer. . .”? [Leeg gedeelte op de band—Red.]

Open Uw liefdearmen wijd,
Heer, ik kom naar Huis.
'k Kom naar Huis, 'k kom naar Huis,
Om nooit meer te zwerven;
Open wijd Uw arm van liefde,
Heer, ik kom naar Huis.

¹⁹⁴ Vraag me af of we het kunnen neuriën.

¹⁹⁵ Terwijl ze het neuriën, is er nog één hier die zou willen zeggen: “Heer, U ziet me zoals ik sta. Ik kom nu naar Huis. Ik ben moe van dit rondzwerven, de onrustige vrede. Ik aanvaard Uw weg van ontkoming, Jezus Christus als mijn Redder. Ik kom nu, Heer, zoals ik ben. Ik kom; steek mijn hand omhoog. Ik ga opstaan en U laten zien en dit gehoor dat ik nu geloof, en dat ik naar Huis kom”? God zegene u, zuster.

'k Kom naar Huis, 'k kom naar Huis, nooit. . .

¹⁹⁶ Wie ook in zijn hart voelt dat hij Hem wil aanvaarden, sta gewoon op.

Open Uw liefdearmen wijd,
Heer, ik kom naar Huis.

Ga maar door als u dat wilt, zuster.

¹⁹⁷ Ik ga u nu iets vragen. Elke persoon die opstond, ik wil dat u opstaat terwijl ik voor u bid. Elke persoon die opstond, sta weer op, slechts gedurende een paar ogenblikken. Sta gewoon op, overal door het gebouw heen. Iedereen die opstond, sta weer op, overal, op de balkons en overal, zodat we kunnen bidden. Dat is het. Dat is het. Iedereen die opstond, die een tijdje geleden opstond. En als er nog meer zijn die bij hen willen staan en Christus willen aanvaarden, wilt u nu staan. God zegene u.

Laten we nu onze hoofden buigen.

¹⁹⁸ Lieflijke Hemelse Vader, dezen komen nu als Uw kinderen. Ze zijn reeds gekomen. Op het moment dat de Heilige Geest tot hun ziel sprak, stonden ze op en aanvaardden U, en U gaf hen eeuwig Leven. God, zegen hen. Wandel met hen door het leven, Vader. Sommigen van hen zijn Uw dienstknechten geweest in voorbije tijden, maar zijn teruggevallen; en vanavond kwam de Heilige Geest, door het prediken van het Woord, neer en zalfde hen. En zij staan nu en aanvaarden U, en geven U dank voor hun Eeuwig Leven dat zij nu bezitten in Jezus Christus. Dank U, Vader. Moge hun leven gelukkig en aangenaam zijn. Moge ziekte bij hen vandaan blijven. En mogen zij lang en gelukkig leven; en tot vrede komen, in het Koninkrijk van God, aan het einde van de wereld. In Jezus Christus' Naam vragen we het. Amen.

¹⁹⁹ God zegene u. En de mensen zeiden: [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] "Amen." God zegene iedereen. Als u naast iemand zit die opstond; schud ze de hand, Christen, en vertel hen hoe gelukkig u voor hen bent.

²⁰⁰ We hebben hier geen plaats om ze rond het altaar te roepen. We hebben hier gewoon niet de ruimte om het te doen. De Heer zegene u; vele, vele zielen.

²⁰¹ Nu, weet u, volgens het Woord van God, wat er in de Hemel is gebeurd op dit ogenblik? Engelen verheugen zich. De zwarte vlaggen van Satan zijn verslagen; ze zijn neergehaald en weggejaagd. En de engelen en hun witte overwinningsvlaggen wapperen vanavond door de Hemel en de klokken van Glorie luiden, luiden gewoon melodieën, als één zondaar tot Christus komt. De Heer zij gezegend en geprezen voor altijd! O my!

²⁰² Ik geloof gewoon dat we nu een echte genezingsdienst zullen hebben. Ja? Wat? Gebedskaarten? [Leeg gedeelte op de band—Red.]

²⁰³ Ik, als Zijn dienstknecht, neem elke geest in het gebouw onder mijn controle, tot Gods glorie. De reden dat ik dat zeg: dat plaatst de Naam van Jezus Christus over het hele gehoor. Als Satan onhandelbaar zou worden, zou u zien wat er zou gebeuren. Ze zouden ze waarschijnlijk meteen door de deur naar buiten dragen, deze wereld uit, zie.

²⁰⁴ Nu, u moet dus gehoorzaam zijn. Sta niet op en loop niet rond. Zit stil. Deze ziekten gaan van de een naar de ander. U

weet, Bijbelgeleerden, dat dat waar is. Zie? Speel geen kerk nu. En ik ben niet verantwoordelijk voor critici of ongelovigen. Hoor het! Ik spreek in Zijn Naam.

²⁰⁵ Nu, de Engel des Heren nabij, ik vertrouw erop dat God de opstanding van Zijn Zoon zal manifesteren.

²⁰⁶ Nu, kom dichterbij. Ik veronderstel, zuster, u en ik die hier samen staan, dat we vreemden voor elkaar zijn. Ik ken u niet. Ik heb u nog nooit gezien. Maar God kent ons allebei. U bent gewoon een persoon die naar voren uit het gehoor werd gebracht. Iemand van hen gaf u een gebedskaart met een nummer erop. U hebt gewoon uw nummer gekregen en het werd geroepen, en hier bent u.

²⁰⁷ En u hoeft de gebedskaart niet te hebben. Wie er ook in het gehoor zit, begin gewoon te bidden; kijk of de Heilige Geest vanavond niet gewoon dezelfde is, die op de gemeente is, die op Jezus Christus was. Kijk of het niet zo is. Als het niet zo is, als het niet zo is, dan heb ik het Evangelie verkeerd gepresenteerd aan u, dan ben ik een valse getuige van de opstanding geworden. Als God bevestigt dat het de Waarheid is, dan heb ik de Waarheid verteld, en heeft God gezegd dat het de Waarheid is.

²⁰⁸ Nu, de dame hier, een vreemdelinge, heb haar nooit in mijn leven gezien. Zij heeft mij denk ik nooit gezien. We hebben elkaar hier gewoon ontmoet, dat is alles. Ik ken haar niet. God kent haar wel.

²⁰⁹ Nu, toen onze Here Jezus hier was, sprak Hij eens met een vrouw die Hij nog nooit in Zijn leven had gezien. Ze haalde wat water bij de bron. En Hij zei: "Breng Mij te drinken." En Hij sprak lang genoeg met haar om haar geest te vatten, vervolgens vertelde Hij haar waar haar probleem was.

En zij zei: "Wel, ik zie dat U een profeet bent."

²¹⁰ Nu, Jezus zei: "De dingen die Ik doe zult u ook doen, regelrecht tot aan het einde van de wereld."

²¹¹ Een man kwam eens in Zijn gebedsrij; hij was een rechtvaardige man. Hij zei: "U bent een Christen, een goede man, een eerbare man."

²¹² Hij zei: "Wanneer kende U mij, Rabbi?" Of: "Dominee, Leraar", hoe u het ook interpreteert.

²¹³ Hij zei: "Voordat Filippus u riep, toen u onder de boom was, zag Ik u." Met andere woorden: "U bad voordat u naar de samenkomst kwam, en Ik zag u het doen."

²¹⁴ Hij zei: "Gij zijt de Zoon van God. U bent de Koning van Israël."

²¹⁵ Nu, als Jezus uit de dood is opgestaan, dan zal Hij hetzelfde doen.

216 Nu, gehoor, nu is Hij hier, de Engel des Heren. U bent er zich nu van bewust, dat er daarnet iets gebeurde. Is dat niet waar? Dat is waar. Dat het hier is?

217 Nu, om u te genezen, ik zou het niet kunnen. Uw leven kon u niet verbergen, want u bent niet in de tegenwoordigheid van uw broeder; het is in de tegenwoordigheid van Hem. Is dat niet de waarheid? En u gelooft Hem met heel uw hart, dat God ons hierheen heeft gestuurd om te proberen u te helpen. Naast het feit dat u zelf ook ziek bent, hebt u een geliefde die ziek is. Dat is uw man. Hij heeft een breuk, nietwaar? Ja. U bent allebei genezen. U kunt nu naar huis gaan. God zij met u en zegene u. God zegene u, zuster.

Eenvoudig geloof raakte aan en genas de vrouw.

218 Kom. Hoe maakt u het, zuster? Neem aan dat we vreemdelingen zijn voor elkaar. We kennen elkaar niet. Nu, ik ben gewoon uw broeder. Het is voor uw baby, waarvoor u hier bent. Er hangt een donkere schaduw over de baby. Zijn ziekte is ongeneeslijk, wat de dokters betreft. Gelooft u dat Hij mij zou openbaren wat er mis is met de baby? [De zuster zegt: "Ja."—Red.] Met heel uw hart gelooft u het? ["Ja meneer."] Er is een soort ziekenhuiservaring geweest. De baby heeft een operatie gehad. En het is iets in de darmen. En er is daar een soort bot of iets dat verkeerd is. En de baby heeft een gezwollen lever nú. Is dat niet waar? ["Ja meneer."] Dat is de waarheid, niet? ["Ja meneer."]

219 Nu, dat was ik niet die dat zei. Dat was gewoon volledig overgegeven aan Jezus Christus. En Zijn tegenwoordigheid is hier. Nu, het enige dat ik kan doen is God om uw baby vragen. Accepteert u de genezing van de baby? [De zuster zegt: "Ja meneer."—Red.]

220 Christus, Zoon van God, heb medelijden met dit stervende kind. Moge het deze avond nog genezen worden. Sta het toe Heer Jezus dat Uw zegeningen erover komen en dat het gezond zal worden, want ik vraag dit in Jezus Christus' Naam. Amen.

221 God zegene u, moeder. Laat me over de baby horen, wat—wat er is gebeurd. U zult er een verschil in zien in de komende vierentwintig uur. Onthoud nu wat ik u heb verteld. Hij die weet wat was, weet ook wat er zal zijn. In orde.

222 Kom, dame. Gelooft u met heel uw hart? Gelooft u dat de Heer Jezus Christus hier is om te genezen en gezond te maken? Gelooft u mij als Zijn dienstknecht? [De zuster zegt: "Ja."—Red.] U bent zich ervan bewust dat u in de tegenwoordigheid bent van iets, anders dan de mens, en dat is Zijn Geest.

223 Het gehoor kan dit misschien niet verstaan. Maar let op de uitdrukking op het gezicht van de patiënt wanneer ze hier dichtbij komen. Niet omdat ik het ben; ik heb er niets mee te maken. Ik ben slechts een stem. Maar deze vrouw hier, of een van de anderen, begrijpt en weet dat er hier iets bovennatuurlijks is.

En u kunt het als een wonder zien. Wat is een wonder? Iets dat niet begrepen wordt.

224 Nu, de vrouw, een vreemde voor mij, en ik voor de vrouw; kennen elkaar niet; misschien de eerste keer in het leven dat we elkaar ontmoeten. Maar God heeft ons beiden gevoed sinds we geboren zijn.

225 Dame, gelooft u dat dezelfde Heer Jezus die sprak met de vrouw bij de bron, die ik hier vanavond heb vertegenwoordigd, waar driehonderd . . . of honderd en drie zielen Hem als Redder hebben aangenomen? Gelooft u nu dat Hij uw hart kent en alles weet wat u hebt gedaan? Als Hij mij zal openbaren wat u nu verlangt, wilt u dat dan aanvaarden? [De zuster zegt: "Ja."—Red.] Neurose. Is dat juist? ["Dat is juist."] Gelooft u mij nu? ["Jazeker."] Nu, hier is iets anders. U bent geïnteresseerd in een geliefde, dat is een jongen. En die jongen heeft een hartkwaal. En hij is lid van een kerk hier in Louisville, een Baptistenkerk. Ga; de Heer Jezus zegene u en geve u het verlangen van uw hart. Amen.

[Een broeder op het podium zegt: "Zeg: 'Prijs de Heer.'" Samenkomst zegt: "Prijs de Heer."—Red.]

226 Wees gewoon eerbiedig; accepteer het, geloof.

227 Nu, ik zie een dame, kleurling dame, zitten te bidden. Ze heeft een nierprobleem. U hebt het nu niet, dame. Uw geloof heeft u gezond gemaakt. Sta op. God zegene u. Geloof gewoon met heel uw hart en u zult het hebben.

De Heilige Geest, religie van het Nieuwe Testament! Amen.

228 Gelooft u dat de bloeddruk u zal verlaten, meneer; die daar zit en naar mij kijkt? Ja. In orde, u kunt het hebben. God zegene u.

Geloof Hem gewoon.

229 Heb geloof, zuster, die daar deze kant op kijkt en ook zit te bidden. Er is iets mis met uw keel, nietwaar? Die helemaal achteraan achter dat kleine meisje daar zit. Gelooft u dat God u gezond zal maken, de kleine dame die hier zit? U zit daar te bidden dat ik iets tegen u zal zeggen. Ik weet dat het uw keelaandoening is. U heeft geen gebedskaart nodig. U hebt alleen nodig wat u hebt, geloof. Accepteert u nu uw genezing? God zegene u. Ga naar huis en wordt gezond nu. Amen.

230 Heb geloof! Geloof met heel uw hart; Jezus Christus zal het laten geschieden. O, ik houd van Hem, u ook? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] In orde.

Kom meneer.

231 Heb geloof in God. Geloof met heel uw hart. God zal het laten geschieden.

232 Hoe maakt u het, meneer. Was u een van de staanders, een paar minuten geleden? Ik zie dat het nog steeds Licht is om u heen. U aanvaardde Christus als uw persoonlijke Redder. U lijdt aan een nerveuze toestand. Is dat juist? U heeft een slechte gewoonte gehad, roken. God wil niet dat u dat doet. Dat beschadigt uw zenuwen, veroorzaakt dat u dat doet. Is dat niet de waarheid? [De broeder zegt: “Ja, meneer.”—Red.] Wilt u ervan afkomen; u hebt sigaretten verzaakt, u hebt alles verzaakt. Jezus Christus heeft uw lichaam reeds aangeraakt, en u zult gezond worden en Hem dienen. Gelooft u nu?

233 Opdat u dit moge weten. U komt niet uit deze stad. U komt van een andere stad, nietwaar? [De broeder zegt: “Dat is juist.”—Red.] U komt uit Indiana. U bent de rivier overgestoken. U komt uit een stad genaamd Greensburg of zoiets dergelijks, Indiana. Is dat juist? Nu bent u in orde. Ja. Nu kunt u naar huis gaan en gezond zijn. God zegene u.

234 Het gehoor, wees eerbiedig, wees in gebed, wees in verwachting dat God zal zegenen en genezen. Amen. Heb geloof in God!

235 U die daar zit, dame, met uw vinger zo omhoog, die lijdt aan een . . . Gelooft u dat God u zal genezen van die lage bloeddruk die u heeft? Gelooft u dat? Ja. Gelooft u dat Hij dat zal? Sta dan op en ontvang het. Het zal u verlaten en u kunt naar huis gaan en gezond zijn.

U zegt: “Wat deed dat?”

236 Dezelfde Jezus Christus die zich tot de vrouw met de bloedvloeiing wendde, zei: “Uw geloof heeft u gered.” Zei, Hij kent alle dingen en Hij openbaart het zoals Hij het wil. In orde.

Breng uw patiënt. Heb geloof.

237 Hoe maakt u het, meneer? Gelooft u dat ik Zijn dienstknecht ben? [De broeder zegt: “Ja, dat geloof ik, meneer.”—Red.] U gelooft dat u in Zijn tegenwoordigheid bent, niet van uw broeder. Maar u bent er zich van bewust dat er iets aan de hand is? [“Ja, meneer.”]

238 Iemand zei dat ik daarnet uw gedachten aan het lezen was. Dat is verkeerd. Jezus Christus “bemerkte hun overdenkingen.” Is dat juist? De mensen denken niet aan hun zonden en dingen die ze hebben gedaan. Het is de Heilige Geest.

239 Goed, kijk deze kant op, meneer, en geloof. Zijn we vreemden voor elkaar? [De broeder zegt: “Ja, meneer.”—Red.] We kennen elkaar niet. Hebben elkaar waarschijnlijk in ons hele leven nog nooit gezien. [“Alleen in deze samenkomst.”] Alleen deze samenkomst. [“Dat is juist, meneer.”] Als er dan iets met u is, of wat dan ook, uw ziekte of wat dan ook, alleen God zou het weten. Voor zover het mij betreft, ik weet het niet.

240 Maar ik zie dat u naar een ziekenhuis wordt gebracht. U komt net uit een ziekenhuis. Er is iets aan de hand met het bloed, de bloedlichaampjes breken af of zoiets. En u had . . . Ik zie u in een bed, en er is een soort van ding dat naast u hangt, het is iets dat druppelt. . . Het is bloed. Ik zie een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven bloedtransfusies die u net hebt gehad. Is dat waar? [De broeder zegt: “Dat is juist. Dat is de Heer.”—Red.] Het is de waarheid.

241 U hebt een vrouw die ziek is. Ze heeft artritis, en een leverprobleem. Is dat juist? [De broeder zegt: “Dat is juist.”—Red.] En u komt niet uit deze stad. U komt van hogerop langs de rivier, uit Cincinnati, Ohio. Uw naam is Berghaus. R.P. zijn uw voorletters. Ga terug naar huis en wees gezond, Jezus Christus heeft u gezond gemaakt.

242 Heb geloof in God! Hem zijn naam vertellen? Heeft Jezus Christus niet tegen Petrus gezegd: “Gij zijt Petrus”?

243 Wees nu eerbiedig, vrienden. Visioenen maken je zo zwak. U bent deze week in de samenkomsten geweest, en u weet waar ik het over heb. Heb gewoon geloof in God! Geloof! En er was iets. . . Even een ogenblik.

244 Ik zie een dame voor mij. Nee, het—het is deze dame die hier aan het eind zit. U bent . . . Het is u niet; het is een persoon die er anders uitziet. Het is een geliefde, die in een ziekenhuis ligt, en ze hebben kanker. En het is een dame, en ze is in een stervende toestand. En zij is uw schoonzus. Is dat juist? Als dat zo is, sta nu dan op en accepteer genezing voor uw schoonzus in het ziekenhuis. De Heer Jezus Christus die er alles over weet!

245 [Een zuster verheugt zich—Red.] In orde, zuster, u die in uw hand klappt en zich verheugt. U had een probleem met uw handen, nietwaar? In orde, ze zijn nu genezen, en u kunt naar huis.

246 En u die daar naast haar zit, u had galstenen. Nietwaar, dame, die daar zit? Sta op. U kunt ook naar huis en gezond worden. Ze verlaten u, in de Naam van de Heer Jezus Christus.

247 Geloof alleen! “Alle dingen zijn mogelijk voor hen die geloven.” Heb geloof in God!

248 Breng de dame. Geloof u, dame, terwijl u komt? Accepteert u Jezus als Redder, en accepteert u mij als Zijn profeet?

249 Als dat dan zo is en ik heb getuigd van de opstanding van Jezus Christus; Hij die stond en met de vrouw bij de bron sprak, wist precies wat er met haar aan de hand was. Hij zei: “Ga uw man halen.” Ze zei: “Kom, zie een Man die mij alles vertelde wat ik ooit heb gedaan.” Hij vertelde haar niet alles wat ze had gedaan. Maar Hij wist, zoals de Vader het Hem zou openbaren, alles wat ze had gedaan. Is Hij dezelfde opgestane Heer Jezus?

250 U heeft een ongeluk gehad. Nee, u hebt een, iets als een. . . U hebt. . . Het is de Heilige Geest, wat u zoekt, de doop van de

Heilige Geest. Dat is juist. En u heeft . . . Ik had iets gezien, u hebt een—u hebt ook een hoge bloeddruk, niet?

251 Even een ogenblik, een visioen verscheen vóór mij. O, het is de vrouw die dáár zit, aan het bidden. Het is ú, die een . . . Die uw voet heeft gekwetst, nietwaar? Een ongeluk, en kwetste uw voet. Is dat juist? [De zuster zegt: “Dat is juist.”—Red.] En u heeft een nierprobleem. Is dat juist? [“Ja.”] Kom hierheen, met de dame, u zult beiden gezond worden. Jezus Christus . . .

252 Halleluja! O, de glorieuze, weergaloze Heer Jezus Christus die uw ziel zojuist een ogenblik geleden redde, betuigt Zijn tegenwoordigheid. Amen. Kijk na op uw bandopname en zie of wat Hij zegt niet de waarheid is. O, heb geloof in God! Geloof! “Alle dingen zijn mogelijk voor hen die geloven.”

In orde, Billy, is dit uw patiënt? Breng hem langs.

253 Geloof, met heel uw hart? Hebt ook een geliefde die in moeite is, nietwaar? Zij zijn ook niet hier in deze stad. Hebben een soort spastische beweging. Het lijkt op een sint-vitusdans. Is dat juist? En ze wonen in een stad waar er een rivier is. Het is een grote stad en er loopt een rivier langs. En er is veel bak- . . . Het is St. Louis. Is dat juist? Dat ís juist.

254 En u hebt nog een familielid, dat is een zuster of zoiets, en zij komt uit een deel van het land met heuvels, groenblijvende bomen. Het is Arkansas. En heeft een hartkwaal. Ga, uw verlangens worden u toegestaan door Jezus Christus, de Zoon van God.

255 Laten we zeggen: “Geprezen zij de Heer Jezus Christus, de Opgestane, Degene van Golgotha!”

256 Wees eerbiedig, verroer u niet. Een ogenblikje, we sluiten in een paar minuten. Verroer u niet zo, het zorgt ervoor dat het mij hindert. Ik heb . . . hier vanavond, en kijkend. Wees eerbiedig.

257 Laat de dame komen. Geloof u dat u gezond zou kunnen worden door geloof, en dat die tumor u zou verlaten zonder geopereerd te worden? Geloof u het met heel uw hart? Accepteert u het nu? In Jezus Christus' Naam, moge het voor u zijn zoals uw geloof het heeft gezegd. Amen.

258 Meneer, die daar zit, met de rode das om; u lijdt aan een—een breuk. Geloof u dat de Heer Jezus u gezond maakt? Accepteert u het? U komt ook van buiten de stad. Ik zie dat u ook van hogerop langs de rivier komt, Cincinnati. Nietwaar? In orde. Terwijl u tweeën aan het werk bent, sta nu allebei op, en wordt gezond gemaakt in de Naam van Jezus Christus. God zegene u. Het verlaat u. Ga naar huis; wordt gezond.

259 Kom dame, met geloof. Geloof u dat de vrouwenkwaal u heeft verlaten? Neemt u Jezus nu aan als uw genezer daarvoor? Dat was een abces, had drainage, en het zou al snel kanker

zijn geweest. Maar uw geloof heeft u gered. Nu, ga God ervoor prijzen, en u zult hebben waar u ook om vraagt.

²⁶⁰ Kom meneer, en geloof met heel uw ziel. Als God zal openbaren wat uw probleem is, zult u dan uw genezing aannemen? Hartkwaal. Is dat juist? Gelooft u dat Hij u nu geneest? Dan doet Hij dat. Uw geloof maakt u heel. Ga, wees in Gods vrede.

²⁶¹ Kom, dame. Gelooft u dat God die baby zal genezen terwijl ik over het podium loop? Het heeft een nierprobleem. Ga nu, Jezus Christus maakt de kleine jongen gezond, in Jezus Christus' Naam. Amen. U was zenuwachtig; dat heeft u ook verlaten. God zij met u.

²⁶² Gelooft u Hem? [De samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Heb geloof in God!

²⁶³ Wilt u van die bronchiale aandoening af? Gelooft u dat God u ervan geneest? Als u het met heel uw hart gelooft, sta dan op, dame. Neem uw genezing aan. God zegene u. U kunt nu naar huis gaan en gezond worden. In orde. Gelooft u met heel uw hart? Zult u uw genezing aanvaarden als Jezus Christus, sprekend, uw moeite zal openbaren? We zijn vreemden voor elkaar, maar Hij kent uw moeite. U heeft een dames probleem, vrouwelijk, de baarmoeder en eierstok. Ga nu, God heeft u gezond gemaakt. Uw geloof redt u, dame, in Jezus Christus' Naam.

²⁶⁴ Laten we "Prijs de Heer!" zeggen. [Samenkomst zegt: "Prijs de Heer!"] Ieder van u kan op dit ogenblik gezond worden, als u gelooft.

²⁶⁵ Nu dame, sta waar u bent, kijk deze kant op. Dit hele gehoor, een groot percentage ervan, lijdt daaraan, nervositeit. Soms denkt u dat u uw verstand gaat verliezen, nietwaar? U wordt zo zenuwachtig. Onlangs liet u iets vallen; het was een bord of zoiets, u liep ermee rond. Maar nu heeft Jezus Christus u ervan genezen, en u bent zich daarvan bewust. Ga nu met vreugde op weg.

²⁶⁶ Nu, in de Naam van Jezus de Zoon van God daag ik elke gelovige hierbinnen uit om te geloven dat dit de Waarheid is. Gelooft u het? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Wel dan, als dit Gods betuigde Waarheid is, hoor mij. Leg uw handen op elkaar terwijl ik voor u bid. En ik wil dat iedereen hier nu uw genezing aanneemt.

²⁶⁷ Almachtige God, wees genadig voor de zieken en de behoeftigen. Hier staande, en deze hele zaal lijkt nu één grote Lichtkolom te zijn. Wetend dat iemand dichtbij staat met hun handen om mij heen, er worden zakdoeken gelegd; zegen ze, Heer, voor de genezing van de zieken. Al deze behoeftige mensen hier, met hun armen en handen op elkaar gelegd. Moge de Kracht, Gods voorziene weg, de Zoon van God, in Zijn grote Kracht en majesteit, door dit gebouw als een ruisende machtige

wind stromen, en—en elke ziekte veroordelen, elke boze geest uitwerpen.

²⁶⁸ Nu veroordeel ik Satan, eis de overwinning over hem op, nu op dit moment. En kom eruit, Satan, uit deze mensen, in de Naam van Jezus Christus.

²⁶⁹ En laat ieder hierbinnen die gelooft dat Jezus hen geneest op hun voeten gaan staan en God loven, in Jezus Christus' Naam.

²⁷⁰ God, in Jezus Christus' Naam, aanvaarden ze nu hun genezing.

GOD HEEFT EEN VOORZIENE WEG DUT54-0404E
(God Has A Provided Way)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagavond 4 april 1954 in de Memorial Auditorium in Louisville, Kentucky, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org